

2. sz. melléklet: A szakmai gyakorlatok kiválasztási, működtetési, partneri és értékelési szempontrendszere

A TF képzési programjaiban a szakmai gyakorlatok a gyakorlatorientált képzés meghatározó elemei. A szakmai gyakorlatok biztosítják a hallgatók számára az elméleti ismeretek gyakorlati alkalmazását, a szakmai kompetenciák fejlesztését, valamint a választott szakterület működésének közvetlen megismerését. A gyakorlati képzés egyben elősegíti a hallgatók szakmai identitásának kialakulását, a munkaerőpiaci elvárások megismerését és a későbbi önálló szakmai tevékenységre történő felkészülést.

A képzési portfóliójának sokszínűségéből adódóan a szakmai gyakorlatok szervezése képzésenként eltérő formában valósul meg. Az egyes szakok az évek során olyan, jól működő gyakorlatszervezési megoldásokat alakítottak ki, amelyek igazodnak az adott szakterület sajátosságaihoz, a képzési és kimeneti követelményekhez, valamint a gyakorlólhelyek szakmai környezetéhez.

Ennek megfelelően a szakmai gyakorlatok szervezése az egyes képzésekben eltérő hangsúlyokkal jelenik meg, például:

- a tanárképzésben a partneriskolák, a mentortanárok és az egyetemi oktatók együttműködésére épülő, egymásra épülő tanítási gyakorlatok biztosítják a pedagóguskompetenciák fokozatos fejlesztését;
- az edzőképzésben és a sportági képzésekben a sportszövetségek, sportegyesületek, sportakadémiák és sportági műhelyek teremtik meg a sportágspecifikus gyakorlati környezetet, amelyben a hallgatók közvetlenül kapcsolódnak be az edzői munkába;
- a sportmenedzserképzésben és sportdiplomáciához kapcsolódó képzésekben a sportszervezetek, sportvállalkozások, sportigazgatási szervezetek és rendezvényszervezők biztosítanak lehetőséget a szervezési, gazdasági és irányítási folyamatok megismerésére;
- az egészségtudományi és rekreációs képzésekben a speciális szakmai infrastruktúrával rendelkező egészségügyi, sportegészségügyi és rekreációs intézmények támogatják a gyakorlati kompetenciák fejlesztését;
- a szakirányú továbbképzésekben a résztvevők előzetes szakmai tapasztalataira épülő, rugalmasabb gyakorlatszervezési megoldások is megjelenhetnek.

A különböző gyakorlatszervezési modellek ellenére az Egyetemen közös szakmai alapelvek érvényesülnek a gyakorlólhelyek kiválasztásában, a gyakorlatok működtetésében, a partnerkapcsolatok fenntartásában és a hallgatók szakmai teljesítményének értékelésében.

A következő oldalak a kialakult intézményi gyakorlat összefoglalását adják. Nem az egyes szakok részletes gyakorlati szabályait vagy tantárgyleírásait ismerteti, hanem azokat a közös szakmai szempontokat foglalja rendszerbe, amelyek valamennyi képzésben irányadóak, miközben teret biztosítanak az egyes szakok sajátosságainak és a kialakult jó gyakorlatok további alkalmazásának.

1. Kiválasztási szempontrendszer

A szakmai gyakorlólhelyek kiválasztása meghatározó jelentőségű a gyakorlati képzés eredményessége szempontjából. Az Egyetem ezért olyan szervezetekkel működik együtt, amelyek szakmai tevékenységük, infrastruktúrájuk, humán erőforrásuk és szakmai kultúrájuk alapján alkalmasak a képzési és kimeneti követelményekben meghatározott tanulási eredmények támogatására.

A kiválasztás során minden esetben több szempont együttes mérlegelése történik. Nem kizárólag a szervezet ismertsége vagy mérete kerül figyelembevételre, hanem az is, hogy a gyakorlólhely képes-e biztosítani a hallgatók számára a valós szakmai feladatokba történő bekapcsolódást, az önálló munkavégzés fokozatos elsajátítását, valamint a folyamatos szakmai mentorálást.

A partneri kör kialakításában jelentős szerepet töltenek be a sportszövetségek, sportegyesületek, sportakadémiák, köznevelési intézmények, rekreációs és egészségfejlesztési szervezetek, sportvállalkozások, valamint a sportigazgatás különböző szereplői. A gyakorlólhelyi hálózat kialakítása során fontos szempont, hogy a hallgatók minél változatosabb szakmai környezetben szerezhessenek tapasztalatot, és a képzés jellegének megfelelő szervezeti kultúrát, szakmai feladatokat és működési modelleket ismerjenek meg.

A kiválasztási szempontok alkalmazása ugyanakkor igazodik az egyes képzések sajátosságaihoz.

A tanárképzésben a partnerintézmények kiválasztásának meghatározó eleme, hogy a hallgatók különböző fenntartású és eltérő pedagógiai profillal rendelkező intézményekben szerezhessenek tapasztalatot. A partneriskolák kiválasztásában kiemelt jelentőségű a mentortanárok szakmai felkészültsége, az iskola pedagógiai munkájának színvonala, valamint az, hogy a hallgatók fokozatosan egyre összetettebb tanári feladatokba kapcsolódhassanak be.

Az edzőképzésben és a sportági képzésekben a gyakorlólhely kiválasztását elsősorban a sportág sajátosságai határozzák meg. Fontos szempont a sportszervezet szakmai eredményessége, az utánpótlás-nevelésben vagy élsportban betöltött szerepe, a rendelkezésre álló sportlétesítmények és eszközök minősége, valamint az, hogy a hallgatók közvetlenül részt vehessenek az edzések, versenyek és felkészülési folyamatok szervezésében és lebonyolításában.

Sportszervező/menedzsment és sportdiplomáciai képzésekben a kiválasztás során meghatározó szempont, hogy a fogadó szervezet lehetőséget biztosítson a sportirányítási, szervezési, gazdasági, marketing-, kommunikációs vagy rendezvényszervezési folyamatok megismerésére. A hallgatók így nemcsak a sport szakmai oldalát, hanem annak szervezeti és gazdasági működését is közvetlenül tapasztalhatják meg.

Az egészségtudományi és rekreációs képzésekben a gyakorlólhelyek kiválasztásánál kiemelt jelentőségű a speciális szakmai infrastruktúra, a diagnosztikai, prevenciós, rehabilitációs vagy rekreációs tevékenységek köre, valamint az, hogy a hallgatók korszerű módszerekkel és eszközökkel találkozzanak a gyakorlat során.

A gyakorlólhely kiválasztásának minden képzésben fontos eleme a szakmai mentor személye. A mentor nem csupán a hallgató szakmai munkáját segíti, hanem példát mutat szakmai szemléletből, kommunikációból, szervezési kultúrából és etikai magatartásból is. Ezért az Egyetem kiemelt figyelmet fordít arra, hogy a hallgatók megfelelő szakmai tapasztalattal rendelkező, elismert szakemberek irányítása mellett végezhesék gyakorlatukat. A sportágak sajátosságai szintén befolyásolják a kiválasztási folyamatot. Az egyéni sportágakban jellemzően kisebb hallgatói csoportok, közvetlenebb mentorálás és szorosabb szakmai együttműködés valósul meg, míg a csapatsportok esetében a nagyobb hallgatói létszám és a szélesebb partnerhálózat indokolja a gyakorlólhelyek differenciált kiválasztását. Egyes képzésekben lehetőség van a hallgató által javasolt gyakorlólhely befogadására is, amennyiben az megfelel a képzés szakmai követelményeinek és biztosítani tudja a gyakorlati képzés feltételeit.

A kiválasztás során különösen fontos szempontok

- a gyakorlólhely szakmai profiljának illeszkedése az adott képzéshez;
- a képzési és kimeneti követelmények teljesítésének támogatása;
- a szakmai tevékenység színvonala és eredményessége;
- a megfelelő infrastrukturális és tárgyi feltételek megléte;
- a biztonságos, fejlesztő tanulási környezet biztosítása;
- a szakmai mentor végzettsége, tapasztalata és mentorálási kompetenciája;
- a mentor–hallgató arány;
- a hallgatók számára biztosítható szakmai feladatok változatossága;
- a sportági, illetve szakmaspecifikus sajátosságok figyelembevétele;
- a partner korábbi együttműködési tapasztalata;
- a hallgatók földrajzi elhelyezkedésének lehetőség szerinti figyelembevétele;

- a partner nyitottsága a szakmai fejlesztésekre és együttműködésre;
- a különböző képzések sajátos gyakorlati követelményeinek biztosítása;
- a hosszú távú szakmai együttműködés lehetősége.

2. Működtetési szempontrendszer

A szakmai gyakorlatok eredményes megvalósítása az Egyetem, a szakfelelősök, az oktatók, a gyakorlóléhelyek és a szakmai mentorok összehangolt együttműködésére épül. A működtetés célja, hogy a gyakorlati képzés szervezése minden résztvevő számára átlátható, kiszámítható és szakmailag megalapozott legyen, miközben biztosítja a hallgatók számára a tanulási eredmények eléréséhez szükséges szakmai környezetet.

A működtetés magában foglalja a hallgatók gyakorlóléhelyre történő beosztását, a gyakorlatok időbeli ütemezését, a szakmai követelmények ismertetését, a gyakorlati dokumentáció biztosítását, a folyamatos kapcsolattartást, valamint a gyakorlatok nyomon követését. A folyamat során kiemelt szerepet kap a koordináció, amely biztosítja az információk folyamatos áramlását az Egyetem, a hallgatók és a partnerintézmények között.

A szakmai gyakorlat megkezdését minden esetben szakmai előkészítés előzi meg. Ennek során meghatározásra kerülnek a gyakorlat céljai, a teljesítendő feladatok, a dokumentációs kötelezettségek, a mentorok feladatai és a kapcsolattartás rendje. A gyakorlat teljes időtartama alatt biztosított az egyetemi kapcsolattartás, amely lehetővé teszi a felmerülő szakmai vagy szervezési kérdések gyors rendezését.

A működtetés fontos eleme a szakmai mentorok és az egyetemi oktatók együttműködése. A mentor feladata nem kizárólag a hallgató munkájának felügyelete, hanem szakmai támogatása, visszajelzések biztosítása, valamint annak elősegítése, hogy a hallgató a gyakorlat során fokozatosan egyre önállóbban tudja ellátni szakmai feladatait. A szakmai gyakorlatok lebonyolítása során az Egyetem egységes adminisztratív kereteket alkalmaz, ugyanakkor a működtetés igazodik az egyes képzések sajátosságaihoz.

Az egyes képzések működtetési sajátosságai

Tanárképzés: a szakmai gyakorlatok egymásra épülő rendszerben valósulnak meg. A hallgatók a képzés előrehaladtával egyre összetettebb pedagógiai feladatokat látnak el, amelyeket mentortanárok és egyetemi oktatók közösen támogatnak. A partneriskolákkal történő folyamatos kapcsolattartás, a rendszeres konzultációk, a gyakorlatlátogatások és a mentorok szakmai együttműködése biztosítja a hallgatók fokozatos szakmai fejlődését.

Edzőképzés és sportági képzések: a működtetés középpontjában a sportági szakmai munka áll. A hallgatók bekapcsolódnak az edzések tervezésébe és vezetésébe, a sportolók felkészítésébe, a versenyek szervezésébe és lebonyolításába, valamint a sportszervezet napi működésébe. A gyakorlatok ütemezése igazodik az adott sportág verseny- és felkészülési időszakaihoz, ezért a gyakorlati képzés szervezése nagyfokú rugalmasságot igényel.

Sportszervező/menedzsment és sportdiplomáciai képzések: e képzésekben a szakmai gyakorlatok működtetése projektalapú feladatokra is épülhet. A hallgatók részt vesznek sportesemények előkészítésében és lebonyolításában, sportszervezetek működésének támogatásában, marketing- és kommunikációs feladatokban, valamint gazdasági és adminisztratív folyamatokban. A gyakorlati feladatok sok esetben igazodnak az adott szervezet éves eseménynaptárához vagy projektjeihez.

Egészségtudományi és rekreációs képzések: a működtetés során kiemelt szerepet kap a speciális szakmai protokollok betartása, a különböző diagnosztikai, prevenciós vagy rekreációs szolgáltatásokba történő bekapcsolódás, valamint a hallgatók fokozatos bevonása a gyakorlati szakmai feladatokba. A gyakorlatok szervezése során figyelembe kell venni az egészségügyi és sportegészségügyi intézmények működési rendjét, valamint az ellátási és adatkezelési szabályokat is.

Szakirányú továbbképzések

A szakirányú továbbképzések esetében a résztvevők jelentős része már gyakorló szakemberként vesz részt a képzésben. A szakmai gyakorlatok ennek megfelelően sok esetben saját munkahelyi környezetben, egyéni szakmai feladatok, projektek vagy fejlesztések keretében valósulnak meg. A működtetés során ezért nagyobb hangsúlyt kap az egyéni szakmai feladatok meghatározása és azok dokumentált teljesítése.

A különböző működtetési modellek közös jellemzője, hogy a hallgatók a szakmai gyakorlat során valós munkafolyamatokba kapcsolódnak be, folyamatos szakmai támogatás mellett végzik feladataikat, és a gyakorlat során megszerzett tapasztalataikat dokumentálják, illetve feldolgozzák.

A működtetés során kiemelten érvényesülő szempontok

- a hallgatók szakmailag megalapozott gyakorlólhelyre történő beosztása;
- a gyakorlatok ütemezésének összehangolása a képzés sajátosságaival;
- a szakmai követelmények egyértelmű ismertetése;
- a hallgatók folyamatos szakmai támogatása;
- a szakmai mentor és az egyetemi kapcsolattartó együttműködése;
- a rendszeres szakmai konzultációk biztosítása;
- az egységes gyakorlati dokumentáció alkalmazása;
- a gyakorlatok nyomon követése és szükség szerinti helyszíni látogatása;
- a felmerülő szakmai vagy szervezési kérdések gyors kezelése;
- az adminisztratív és szakmai folyamatok összehangolása;
- a képzésspecifikus sajátosságok figyelembevétele a gyakorlatszervezés során;
- a hallgatók fokozatos önállóságának támogatása;
- a gyakorlólhely és az Egyetem közötti folyamatos szakmai kapcsolattartás.

3. Partneri szempontrendszer

A szakmai gyakorlatok eredményes megvalósításának alapját a TF és a gyakorlólhelyek között kialakított partnerkapcsolatok jelentik. Az Egyetem a partnerintézményekkel való együttműködést hosszú távú szakmai kapcsolatként értelmezi, amely a hallgatók gyakorlati képzésén túl hozzájárul a képzések fejlesztéséhez, a szakmai tapasztalatok kölcsönös megosztásához, valamint a sport- és oktatási ágazat aktuális igényeinek megismeréséhez. A partnerhálózat a képzési területek sokszínűségéhez igazodva alakult ki. Ennek megfelelően a szakmai gyakorlatokban részt vevő szervezetek köre rendkívül változatos, ugyanakkor közös jellemzőjük, hogy szakmai tevékenységükkel alkalmas környezetet biztosítanak a hallgatók kompetenciafejlesztéséhez.

A partnerkapcsolatok kialakítása során az Egyetem figyelembe veszi a szervezet szakmai hitelességét, a hallgatók fogadásában szerzett tapasztalatait, a mentorálás feltételeit, valamint azt, hogy a partner milyen módon tud hozzájárulni a képzési és kimeneti követelményekben meghatározott tanulási eredmények eléréséhez. A partnerkapcsolatok fenntartása rendszeres szakmai kommunikációra épül. Az Egyetem és a partnerintézmények közötti együttműködés részét képezik a folyamatos egyeztetések, a hallgatói tapasztalatok megosztása, a mentorokkal történő oktató/szakfelelősi konzultációk, valamint az együttműködések időszakos áttekintése. Ez lehetővé teszi, hogy a partnerhálózat folyamatosan alkalmazkodjon a képzések fejlődéséhez és a szakmai környezet változásaihoz.

A partnerkapcsolatok sajátosságai az egyes képzésekben

Tanárképzés

A tanárképzés partnerhálózatának meghatározó elemei a köznevelési intézmények. A partneriskolák nem kizárólag gyakorlati helyet biztosítanak a hallgatók számára, hanem aktív szerepet vállalnak a pedagóguskompetenciák fejlesztésében is. A mentortanárok, az intézményvezetők és az egyetemi oktatók együttműködése biztosítja, hogy a hallgatók a tanítási gyakorlat teljes folyamatában szakmai

támogatást kapjanak. A partneriskolák sokszínűsége lehetővé teszi különböző intézménytípusok, pedagógiai programok és tanulói közösségek megismerését.

Edzőképzés és sportági képzések

Az edzőképzés partnerhálózatát elsősorban a sportszövetségek, sportegyesületek, sportakadémiák és egyéb sportági műhelyek alkotják. Az együttműködés célja, hogy a hallgatók a sportági sajátosságoknak megfelelő környezetben kapcsolódjanak be az edzői munka, az utánpótlás-nevelés, a versenyeztetés és a sportolók felkészítésének folyamataiba. A partnerkapcsolatok fejlesztésében jelentős szerepet töltenek be a sportági szövetségekkel kialakított szakmai együttműködések, amelyek hozzájárulnak a gyakorlati képzés folyamatos aktualizálásához.

Sportszervező/menedzsment és sportdiplomáciai képzések

E képzések partneri köre kiterjed a sportszövetségekre, sportvállalkozásokra, sportmarketinggel foglalkozó szervezetekre, sporteseményeket lebonyolító intézményekre, valamint állami és önkormányzati sportigazgatási szervezetekre. A partnerek közreműködésével a hallgatók betekintést nyernek a sport szervezési, gazdasági, kommunikációs és stratégiai folyamataiba, valamint részt vehetnek különböző projektek és rendezvények előkészítésében és megvalósításában.

Egészségtudományi és rekreációs képzések

Az egészségtudományi és rekreációs képzések partnerhálózatát egészségügyi intézmények, sportegészségügyi szolgáltatók, rekreációs központok, diagnosztikai laboratóriumok és egyéb szakmai szolgáltatók alkotják. A partnerkapcsolatok célja, hogy a hallgatók korszerű szakmai környezetben sajátítsák el a preventív, rehabilitációs és rekreációs tevékenységek gyakorlati alkalmazását.

Szakirányú továbbképzések

A szakirányú továbbképzésekben a partnerkapcsolatok sok esetben a résztvevők saját munkahelyéhez vagy szakmai szervezetéhez kapcsolódnak. Emellett az Egyetem új szakmai partnerek bevonásával is támogatja a különböző szakterületek közötti tudásmegosztást és a jó gyakorlatok terjesztését.

A partnerkapcsolatok működtetése során az Egyetem kiemelt figyelmet fordít arra, hogy a különböző képzések partnerhálózatai ne elkülönülten működjenek, hanem lehetőség szerint támogassák egymás szakmai fejlődését is. A sportszövetségekkel, köznevelési intézményekkel, egészségügyi szolgáltatókkal és sportvállalkozásokkal kialakított együttműködések számos esetben több képzési terület hallgatói számára is biztosítanak szakmai gyakorlati lehetőséget, erősítve ezzel az Egyetem egységes intézményi partneri rendszerét.

A partnerkapcsolatok során kiemelt szempontok

- a partner szakmai hitelessége és szakmai tevékenységének színvonala;
- a hosszú távú együttműködés kialakítása és fenntartása;
- a hallgatók számára biztosított szakmai fejlődési lehetőségek;
- a megfelelő mentorálási feltételek biztosítása;
- az együttműködési megállapodások alkalmazása;
- a rendszeres szakmai kapcsolattartás és konzultáció;
- a partneri visszajelzések figyelembevétele (a megadott űrlapok segítségével, de más csatornák is nyitottak);
- új partnerintézmények bevonása a képzési igényeknek megfelelően;
- a partnerhálózat időszakos áttekintése és fejlesztése;
- a sport-, oktatási, egészségügyi és gazdasági szereplők közötti együttműködések erősítése;
- a munkaerőpiaci és szakmai változások figyelemmel kísérése;
- a különböző képzési területek partnerkapcsolatainak összehangolása és a jó gyakorlatok megosztása.

4. Értékelési szempontrendszer

A szakmai gyakorlatok értékelése a gyakorlati képzés szerves része. Az értékelés célja annak megállapítása, hogy a hallgató a szakmai gyakorlat során milyen mértékben sajátította el az adott képzéshez kapcsolódó kompetenciákat, mennyiben érte el a képzési és kimeneti követelményekben meghatározott tanulási eredményeket, valamint milyen tapasztalatokat szerzett a választott szakterület gyakorlati működéséről.

Az értékelési folyamat több szereplő együttműködésére épül. A hallgató teljesítményének megítélésében szerepet kapnak a szakmai mentorok, a gyakorlóhely képviselői, az egyetemi oktatók és – a képzés sajátosságaitól függően – a szakfelelősök vagy a gyakorlat koordinálásáért felelős szervezeti egységek. Az értékelés alapját a hallgató gyakorlati tevékenysége, szakmai dokumentációja, a mentorok visszajelzései, valamint a gyakorlat során szerzett tapasztalatok képezik.

A szakmai gyakorlatok értékelése nem kizárólag a teljesítés igazolását szolgálja. Az értékelések tapasztalatai hozzájárulnak a gyakorlóhelyekkel való együttműködés fenntartásához, a szakmai mentorálás fejlesztéséhez, valamint ahhoz, hogy az Egyetem folyamatosan nyomon kövesse a különböző képzések gyakorlati képzésének eredményességét és a munkaerőpiaci elvárásokhoz való illeszkedését.

Az értékelés során az Egyetem arra törekszik, hogy a hallgatók ne kizárólag összegző minősítést kapjanak, hanem olyan szakmai visszajelzéseket is, amelyek segítik további fejlődésüket, önreflexiójukat és szakmai pályájuk tudatos alakítását.

Az értékelés sajátosságai az egyes képzésekben

Tanárképzés

A tanárképzésben az értékelés a pedagóguskompetenciák komplex vizsgálatára épül. A mentortanárok és az egyetemi oktatók közösen értékelik a hallgató szakmai fejlődését, különös tekintettel a tanítási órák megtervezésére és megtartására, a tanulók fejlesztésére, az osztálytermi kommunikációra, az együttműködési készségre, valamint a pedagógiai önreflexióra. Az értékelés részét képezik a hospitálási tapasztalatok, a tanítási gyakorlat dokumentumai, valamint a hallgató önértékelése is.

Edzőképzés és sportági képzések

Az edzőképzésben az értékelés középpontjában a hallgató sportágspecifikus szakmai felkészültsége áll. A mentorok értékelik az edzéstervezési és edzésvezetési feladatok ellátását, a sportolókkal való kommunikációt, a szakmai döntéshozatalt, valamint azt, hogy a hallgató milyen mértékben tud bekapcsolódni a sportszervezet napi szakmai munkájába. A sportági sajátosságok miatt az értékelés során kiemelt szerepet kap a gyakorlati problémamegoldó képesség és a szakmai önállóság fejlődése.

Sportszervező/menedzsment és sportdiplomáciai képzések

E képzésekben az értékelés elsősorban a hallgató szervezési, koordinációs, kommunikációs és projektmenedzsment kompetenciáira irányul. A szakmai mentorok visszajelzése mellett fontos szerepet kapnak a hallgatók által készített szakmai beszámolók, projektfeladatok, rendezvényszervezési tapasztalatok, valamint annak értékelése, hogy a hallgató miként tudta alkalmazni a képzés során megszerzett ismereteit a szervezet mindennapi működésében.

Egészségtudományi és rekreációs képzések

Az egészségtudományi és rekreációs képzésekben az értékelés során hangsúlyosan jelenik meg a szakmai protokollok alkalmazása, a kliensközpontú szemlélet, a szakmai kommunikáció, valamint a különböző diagnosztikai, prevenciós és rekreációs módszerek megfelelő alkalmazása. Az értékelés figyelembe veszi a hallgató szakmai felelősségvállalását, együttműködési készségét és a gyakorlati feladatok önálló végrehajtását is.

Szakirányú továbbképzések

A szakirányú továbbképzésekben az értékelés gyakran a résztvevő saját szakmai tevékenységéhez kapcsolódó fejlesztési feladatokra, projektmunkákra vagy esettanulmányokra épül. A hangsúly nem kizárólag új kompetenciák megszerzésén, hanem a meglévő szakmai tapasztalatok továbbfejlesztésén, az innovatív megoldások alkalmazásán és a megszerzett ismeretek közvetlen hasznosításán van.

Az Egyetem számára valamennyi képzésben fontos, hogy a szakmai gyakorlatok értékeléséből származó tapasztalatok visszacsatolódnak a gyakorlati képzés szervezésébe. A hallgatók, a mentorok és a partnerintézmények visszajelzései hozzájárulnak a partnerkapcsolatok fenntartásához, új együttműködések kialakításához, valamint a gyakorlati képzés tartalmi és szervezési elemeinek folyamatos aktualizálásához.

Az értékelési rendszer főbb szempontjai

- a hallgató szakmai fejlődésének nyomon követése;
- a képzési és kimeneti követelményekben meghatározott tanulási eredmények teljesülése;
- a szakmai mentor értékelése;
- az egyetemi oktató vagy szakfelelős szakmai visszajelzése;
- a hallgató szakmai dokumentációjának megfelelősége;
- a szakmai feladatok önálló és felelősségteljes ellátása;
- a kommunikációs és együttműködési készségek értékelése;
- a szakmai etikai normák betartása;
- a partnerintézmények tapasztalatainak figyelembevétele;
- a hallgatói önértékelés és önreflexió támogatása;
- a gyakorlati képzés szervezésével kapcsolatos tapasztalatok összegzése;
- a partnerkapcsolatok és a gyakorlati képzés fejlesztését támogató javaslatok hasznosítása.